

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ
ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 6
ການສຳຫຼວດ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຄຊ) ກຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

8 ມັງກອນ 2009

ສາລະບານ

ສາລະບານ	2
ບັນທຶກການດັດແກ້	3
1. ບົດນຳ.....	4
2. ຂອບເຂດ.....	4
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ	4
4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຄຸ້ມຄອງ ຂັ້ນແຂວງໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	5
4.1. ການປະຕິບັດຕໍ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບ	6
5. ມາດຕະຖານການສຳຫຼວດ.....	7
6. ລະຫັດເລກໝາຍປະຈຳໜ້າວຽກ	8
7. ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດ.....	8
8. ການປະຕິບັດການສຳຫຼວດ	9
8.1. ການສຳຫຼວດສຳລັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ	9
8.1.1. ການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ	9
8.1.2. ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ	10
8.1.3. ການຫຼຸດຜ່ອນເນື້ອທີ່ຈະເກັບກຳ	11
8.1.4. ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ສຳຫຼວດແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າໃນແຜນວຽກ	12
8.1.5. ການລາຍງານຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ	12
8.2. ລບຕ ທີ່ກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍຕໍ່ຊຸມຊົນ	12
8.3. ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານ (SOP).....	13
9. ການທຳລາຍລະເບີດ	13
10. ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກຳ.....	14
10.1. ໜ້າວຽກເກັບກຳທີ່ໃຊ້ເວລາປະຕິບັດດິນ	15
10.2. ການເກັບກຳເພື່ອຈຸດປະສົງຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່.....	15

1. ບົດນຳ

ການສຳຫຼວດເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນຂະບວນການເກັບກູ້ ລບຕ ໂດຍຈະສະໜອງຂໍ້ມູນເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ. ການສຳຫຼວດຈະກຳນົດພື້ນທີ່ທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງ ວ່າຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັກໝາຍ ຫຼື ເກັບກູ້, ກຳນົດປະເພດການເກັບກູ້ທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ໃນບາງກໍລະນີ ກໍ່ປັກໝາຍເຂດແດນສະໜາມເກັບກູ້ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການເກັບກູ້. ພ້ອມນີ້ການສຳຫຼວດຍັງກຳນົດບັນດາເນື້ອທີ່ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດການເກັບກູ້. ການສຳຫຼວດຍັງເປັນການຮັບປະກັນໃຫ້ຊັບພະຍາກອນໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກບຸລິມະສິດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດແກ່ວຽກງານ.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ກວມເອົາທຸກຂະບວນການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ໃນການປະຕິບັດການສຳຫຼວດສຳລັບວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ດຳເນີນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ລາຍລະອຽດທີ່ກຳນົດໃນບົດນີ້ ແມ່ນໃຊ້ກັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ ເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ກັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ການສຳຫຼວດໃຫ້ກັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໄດ້ກຳນົດໃນ **ບົດທີ 12 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ”**.

3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ທຸກອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໄພຂົ່ມຂູ່ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງ ລບຕ ທີ່ມີຕໍ່ຊຸມຊົນ. ຖ້າອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດຫາກໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງຕາມທີ່ກຳນົດຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຈະຕ້ອງລາຍງານລາຍລະອຽດໃຫ້ ຄຄຊ.

- ກ. ອຸປະຕິເຫດຈາກ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ໃຫ້ນຳໃຊ້ຮ່າງ **“ບົດລາຍງານອຸປະຕິເຫດຈາກ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ”** ແລະ ຮ່າງ **“ບົດລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ”**.
- ຂ. ພື້ນທີ່ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ. ໃຫ້ນຳໃຊ້ຮ່າງ **“ບົດລາຍງານພື້ນທີ່ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ”**.

ໝາຍເຫດ: ມີບາງຂໍ້ມູນທີ່ກຳນົດໃນ **“ບົດລາຍງານພື້ນທີ່ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ”** ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການກວດກາເນື້ອທີ່ນັ້ນ, ຊຶ່ງການກາດ້ງກ່າວ ແມ່ນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມສາມາດຂອງອົງການທີ່ປະຕິບັດການສຶກສາຄວາມສ່ຽງໄພ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ສະນັ້ນ ອົງການທີ່ປະຕິບັດກ່ຽວກັບການສຶກສາເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕ້ອງການໃຫ້ຂຽນຂໍ້ມູນເທົ່າທີ່ຕົນໄດ້ຮັບໃນພາກລາຍລະອຽດທີ່ວ່າໄປຂອງບົດລາຍງານ ແລະ ໃຫ້ສົ່ງບົດລາຍງານທີ່ຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນນັ້ນ ໃຫ້ ຄຄຊ.

ຄ. ລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ຖ້າ ລບຕ ທີ່ພົບ ຫາກຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດມີຄວາມສາມາດປະຕິບັດກັບລະເບີດນັ້ນໄດ້ ກໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດກັບລະເບີດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ແລ້ວລາຍງານມາດຕະການທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃສ່ໃນບົດລາຍງານປົກກະຕິຂອງຕົນ. ຖ້າລະເບີດຫາກເປັນຊະນິດທີ່ບໍ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ ກໍ່ໃຫ້ລາຍງານລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:

- (1) ທີ່ຕັ້ງຂອງລະເບີດ ໂດຍຕົວເລກອ້າງອີງທາງແຜນທີ່ ຫຼື ຕົວເລກຊັບອກລະບົບຕຳແໜ່ງທີ່ຕັ້ງຂອງໂລກ (GPS). ຄວນສະໜອງແຜນວາດທີ່ຕັ້ງຂອງລູກລະເບີດມານຳ.

- (2) ຊະນິດ ແລະ ຈຳນວນຂອງລູກລະເບີດ. ຖ້າຮູ້ ກໍ່ໃຫ້ບອກຊື່ຂອງລູກລະເບີດພ້ອມ. ຖ້າບໍ່ຮູ້ກໍ່ໃຫ້ ບັນລະຍາຍລາຍລະອຽດຮູບຮ່າງຂອງລະເບີດນັ້ນ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ກໍ່ໃຫ້ຖ່າຍຮູບລະເບີດດັ່ງກ່າວ ປະກອບນຳດ້ວຍ.
- (3) ລາຍລະອຽດຜົນກະທົບຈາກລູກລະເບີດ ເຊັ່ນ: ຈຳກັດການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຕໍ່ ຊຸມຊົນ.
- (4) ລະບົບປັກໝາຍໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຖ້າຮູ້ ກໍ່ໃຫ້ບອກຜູ້ວາງລະບົບປັກໝາຍພ້ອມ.
- (5) ລາຍລະອຽດການຕິດຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ຈະຊ່ວຍຊື້ບອກທີ່ຕັ້ງຂອງລູກລະເບີດໄດ້.

ສຳລັບຮ່າງບົດລາຍງານລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກກັ້ນຍັງບໍ່ທັນມີເທື່ອ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງ ແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ສິ່ງ ໃຫ້ ຄຸນຄ່າ ໂດຍວິທີໃດກໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໝາຍທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ໂດຍສະເພາະ ລບຕ ທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫຼື ລບຕ ທີ່ຕົນບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້ ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ການໝາຍທີ່ຕັ້ງຂອງລູກລະ ເບີດແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ຄວາມເໝາະສົມໃນແຕ່ລະກໍລະນີ. ເພາະບາງຄັ້ງ ການໝາຍລູກລະເບີດກໍອາດຈະເປັນການ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າມີລະເບີດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ລູກລະເບີດຖືກລົບກວນ ຫຼື ຖືກລັກໄປ. ລາຍລະອຽດຂໍ້ແນະ ນຳໃນການປັກໝາຍ ລບຕ ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”**.

ນອກນັ້ນ ບັນດາອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດ ຍັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມໃນການແນະນຳຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຮູ້ຈັກລະບົບ ແລະ ວິທີການໃນການລາຍງານ ລບຕ ທີ່ພົບເຫັນ (ເບິ່ງໝາຍເຫດຢູ່ຂໍ້ທີ 4 ລຸ່ມນີ້).

4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຄຸນຄ່າ ຂັ້ນແຂວງໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ຄຸນຄ່າ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດພາຍໃນແຂວງຂອງຕົນ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 3 ຂ້າງເທິງ. ລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນ ດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງພາກລັດທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ຊັບພະຍາກອນ ຂອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ຜູ້ນຳໝູ່ບ້ານ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ເພື່ອ ເກັບກຳ ແລະ ນຳສົ່ງຂໍ້ມູນໃຫ້.

ໝາຍເຫດ: ຄວາມຮັບຜິດຊອບນີ້ ລວມທັງການແຈ້ງໃຫ້ທຸກອົງການທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ລວມທັງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຮັບຊາບກ່ຽວກັບລະບົບໃນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

ໃນລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນຄວນລວມເຖິງລະບົບໃນການຈັດສົ່ງຂໍ້ມູນດ້ວຍຮູບການທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍຜ່ານອຳນາດ ການປົກຄອງຂອງແຂວງໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ເພື່ອໄປຫາທ້ອງຖານທີ່ຮັບຜິດຊອບປະສານງານກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ລະ ເບີດຂອງແຂວງ. ຖ້າຈຳເປັນຂໍ້ມູນອາດຈັດສົ່ງຜ່ານທາງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດກໍ່ໄດ້.

ພ້ອມນັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມຂໍ້ມູນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໃນເວລາທີ່ພະນັກງານຂອງແຂວງທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນນາມ ຂອງ ຄຸນຄ່າ ຫຼື ຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານລັດໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນລົງຢັ້ງຢືມຢາມຖຸ່ມບ້ານ(ເຂດ), ບ້ານ ແລະ ອົງການທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນແຂວງ (ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແມ່ນອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດ) ແລະ ໃນ ການຢັ້ງຢືມຢາມສຳນັກງານອົງການຂອງເມືອງ ແລະ ແຂວງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໂຮງໝໍ.

ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ລາຍງານ ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບົດລາຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ເບິ່ງຂໍ້ທີ 3 ຂ້າງເທິງ) ຍົກເວັ້ນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ລບຕ ທີ່ຍັງບໍ່ມີຮ່າງລາຍງານ. ຕໍ່ກັບຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບມາທີ່ຍັງບໍ່ທັນຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງບົດລາຍງານ, ຄຄຊ ຕ້ອງຮັບ ປະກັນໃຫ້ມີລະບົບທີ່ສາມາດສະຫຼຸບຂໍ້ມູນໃຫ້ຢູ່ໃນຮູບແບບບົດລາຍງານ. ຖ້າຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບຫາກບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ ພຽງພໍທີ່ຈະປະກອບໃສ່ບົດລາຍງານໃຫ້ສຳເລັດ, ຫ້ອງການທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດປະຈຳ ແຂວງ ຈະຕ້ອງລົງຕິດຕາມ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕື່ມອີກ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ຄົບຖ້ວນຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

ຄຄຊ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ການລາຍງານ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ມີການຊໍ້າຊ້ອນກັນຂອງຂໍ້ມູນ.

4.1. ການປະຕິບັດຕໍ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບ

ຫ້ອງການທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດປະຈຳແຂວງ ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກລະບົບເກັບ ກຳຂໍ້ມູນຂອງຕົນ (ເບິ່ງຂໍ້ທີ 4 ຂ້າງເທິງ) ຫຼື ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ ຄຄຊ ສູນກາງສົ່ງໃຫ້. ຫ້ອງການທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ ຄຄຊ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ຂໍ້ມູນອຸປະຕິເຫດ ແລະ ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດ.
 - (1) ຮັບປະກັນວ່າຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍທີ່ລອດຊີວິດ ຫຼື ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ຮັບການແນະນຳໃຫ້ ຮູ້ ກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດ ທີ່ມີຢູ່ໃນແຂວງ ແລະ ຢູ່ສູນກາງ (ລະ ດັບຊາດ).
 - (2) ຖ້າສາມາດປະຕິບັດໄດ້ກໍໃຫ້ແຈ້ງ ໃຫ້ອົງການປະຕິບັດງານຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກລະ ເບີດ ທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນແຂວງກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ກ່ຽວກັບຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍທີ່ລອດຊີວິດ.
 - (3) ສົ່ງສຳເນົາສະບັບຕົ້ນຂອງ **“ບົດລາຍງານອຸປະຕິເຫດຈາກ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ”** ແລະ **“ບົດ ລາຍງານຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ”** ໃຫ້ ຄຄຊ ຫຼັງຈາກຫ້ອງການຮັບຜິດ ຊອບວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດປະຈຳແຂວງໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນກ່ຽວກັບມາດຕະການທີ່ໄດ້ປະຕິ ບັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫ້ອງການທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ ຄຄຊ ໄດ້ລົງເກັບກຳ ຂໍ້ມູນດ້ວຍຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ.
 - (4) ບັນທຶກຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໃສ່ໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງ ຄຄຊ (ເບິ່ງໝາຍເຫດຂ້າງລຸ່ມນີ້) ແລະ ເກັບຮັກ ສາສຳເນົາບົດລາຍງານໄວ້.

ໝາຍເຫດ: ບໍ່ທັນເປັນທີ່ແນ່ນອນເທື່ອວ່າ ຫ້ອງການທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ ຄຄຊ ຈະມີຖານຂໍ້ມູນປະຈຳຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ບໍ່.

ຂ. ພື້ນທີ່ໆມີກັບລະເບີດຝັງດິນ:

- (1) ຮັບປະກັນໃຫ້ພື້ນທີ່ໆມີກັບລະເບີດຝັງດິນໄດ້ຮັບການປັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ລັອມຮົ່ວ ຕາມ ທີ່ກຳນົດໃນ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”**. ໃນການປະ ຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຈາກອົງເກັບກູ້ລະເບີດ.
- (2) ສົ່ງສຳເນົາສະບັບຕົ້ນຂອງ **“ບົດລາຍງານພື້ນທີ່ໆມີກັບລະເບີດຝັງດິນ”** ໃຫ້ ຄຄຊ ຫຼັງຈາກຫ້ອງ ການທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ ຄຄຊ ໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນກ່ຽວກັບມາດຕະການທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫ້ອງການທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ ຄຄຊ ໄດ້ລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ວຍຕົນ ເອງເທົ່ານັ້ນ.

- (3) ບ້ອນຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໃສ່ໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງ ຄຸນຊ ປະຈຳແຂວງ (ຖ້າມີ) ແລະ ເກັບຮັກສາສຳເນົາບົດລາຍງານໄວ້.

ຄ. ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ:

- (1) ກຳນົດຜົນກະທົບຂອງ ລບຕ ທີ່ໄດ້ຮັບລາຍງານ ທີ່ມີຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຕໍ່ຊຸມຊົນ.
- (2) ກຳນົດມາດຕະການທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການປັກໝາຍ ຫຼື ເກັບກູ້. ຖ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດການເກັບກູ້ ກໍຕ້ອງພິຈາລະນາວ່າ ຈະປະຕິບັດການເກັບກູ້ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ຫຼື ເກັບກູ້ພື້ນທີ່. ໃນການຕັດສິນວ່າຈະປະຕິບັດການເກັບກູ້ແບບໃດ ແມ່ນອີງໃສ່ ຊະນິດ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການຕົກຄ້າງຂອງ ລບຕ ເປັນພື້ນຖານ.

ໝາຍເຫດ: ກ່ອນຈະປັກໝາຍລູກລະເບີດໃດໜຶ່ງ ຄວນປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ລູກລະເບີດຈະຖືກຈັບປາຍ ຫຼື ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍ ຖ້າມີການປັກໝາຍ. ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງກ່າວໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”**.

- (3) ຄວາມຮີບດ່ວນຂອງໜ້າວຽກ ເຊັ່ນ: ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າວຽກດັ່ງກ່າວໃນທັນທີ ຫຼື ອາດຈະຊັກຊ້າແດ່ກໍໄດ້.
- (4) ສິ່ງທຸກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບໃຫ້ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດເພື່ອມະນຸດສະທຳຢູ່ພາຍໃນແຂວງ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າວຽກຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ໃນການມອບໝາຍວຽກ ຫ້ອງການທີ່ຕ່າງໜ້າໃຫ້ ຄຸນຊ ຕ້ອງລະບຸວ່າເປັນໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃນທັນທີ (ປະຕິບັດພາຍໃນໜຶ່ງເດືອນ) ຫຼື ສາມາດແກ່ຍາວໄດ້ (ເອົາເຂົ້າໃນແຜນປະຕິບັດງານຂອງອົງການທີ່ປະຕິບັດໃນຂົງເຂດນັ້ນ). ຖ້າຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ລບຕ ຫາກໄດ້ຮັບລາຍງານມາຈາກບ້ານ ແລະ ຈະມີການຊັກຊ້າໃນການປະຕິບັດຕໍ່ກັບລະເບີດນັ້ນ ກໍໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ບ້ານຊາບເຖິງສາຍເຫດຂອງຄວາມຊັກຊ້າ.
- (5) ຕິດຕາມການປະຕິບັດງານຂອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດ.

ເມື່ອພື້ນທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງໄດ້ຖືກປັກຫຼັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ພື້ນທີ່ນັ້ນຍັງບໍ່ທັນຈັດເປັນບຸລິມະສິດໃນການເກັບກູ້ເທື່ອ ສະນັ້ນ ຄຸນຊ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປັກຮັກສາລະບົບປັກໝາຍເຂດແດນທີ່ໄດ້ວາງໄວ້. ລາຍລະອຽດຄວາມຮັບຜິດຊອບຄືດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”**.

5. ມາດຕະຖານການສຳຫຼວດ

ມາດຕະຖານການສຳຫຼວດ ສຳລັບທຸກການສຳຫຼວດກ່ຽວກັບ ລບຕ ທີ່ປະຕິບັດຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ມີຄື:

- ກ. ການວັດແທກໄລຍະຫ່າງ. ການວັດແທກໄລຍະຫ່າງ ໃຫ້ວັດແທກໄປຕາມພື້ນຮາບ ແລະ ຄວາມຊັດເຈນຂອງການວັດແທກແມ່ນ +/- 0.3 ແມັດ.
- ຂ. ການວັດແທກທິດທາງ. ການວັດແທກທິດທາງແມ່ນໃຫ້ວັດແທກທັງມູມໄປ ແລະ ມູມກັບ ເພື່ອເປັນການກວດກາຄວາມຜິດຖ້າງ ແລະ ການປັບທິດຄວາມຊັດເຈນຂອງການວັດແທກທິດທາງແມ່ນ +/- 2 ອົງສາ.

ຄ. ຕົວເລກຈຸດພິກັດຂອງລະບົບຊັບອກທີ່ຕັ້ງຂອງໂລກ (GPS). ຖານຂໍ້ມູນແຜນທີ່ຈະນຳໃຊ້ແມ່ນລະບົບຈຸດພິກັດພູມສາດໂລກປີ 1984 (WGS 84). ລະບົບຈຸດພິກັດທີ່ຈະນຳໃຊ້ແມ່ນລະບົບອ້າງອີງຕາມເສັ້ນຕັ້ງ ແລະ ເສັ້ນຂວາງຂອງແຜນທີ່ (UTM).

6. ລະຫັດເລກໝາຍປະຈຳໜ້າວຽກ

ລະບົບລະຫັດເລກໝາຍປະຈຳໜ້າວຽກສຳລັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດໃນລະດັບຊາດ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນເທື່ອ. ສະນັ້ນ ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດ ຈະຕ້ອງສ້າງລະບົບລະຫັດເລກໝາຍປະຈຳໜ້າວຽກຂອງຕົນຂຶ້ນ ເພື່ອບໍລິຫານໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດຂອງຕົນ.

ຄຄຊ ຈະກຳນົດລະຫັດຕົວອັກສອນ 3 ໂຕ ໃຫ້ແຕ່ລະອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດ. ລະຫັດຕົວອັກສອນເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຕື່ມໃສ່ຂ້າງໜ້າຂອງລະບົບລະຫັດເລກໝາຍປະຈຳໜ້າວຽກຂອງອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ນຳໃຊ້ກັບທຸກໜ້າວຽກ ແລະ ທຸກບົດລາຍງານທີ່ອົງການກ່ຽວຂ້ອງສ້າງຂຶ້ນ.

7. ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດ

ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດແມ່ນໃຊ້ເພື່ອກຳນົດຈຸດອ້າງອີງຂອງເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດອື່ນໆ ຫຼື ເພື່ອໝາຍຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນສຳລັບການເກັບກູ້. ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດອາດຈະສ້າງຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ (ຖ້າມີການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ) ຫຼື ອາດຈະສ້າງຂຶ້ນພາຍຫຼັງສຳເລັດການເກັບກູ້ ໃນເວລາເຮັດບົດລາຍງານການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້. ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດປະກອບມີ:

- ກ. ຈຸດອ້າງອີງ (RP): ຈຸດອ້າງອີງແມ່ນຈຸດຄົງທີ່ອ້າງອີງເຖິງທີ່ຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ໃນໄລຍະທີ່ເໝາະສົມຢູ່ນອກພື້ນທີ່ມີການປັກໝາຍເຂດແດນ. ຈຸດອ້າງອີງໃຫ້ກຳນົດເອົາສິ່ງທີ່ເປັນລັກສະນະຖາວອນ ແລະ ເດັ່ນ ສາມາດກຳນົດໄດ້ງ່າຍໃນບໍລິເວນນັ້ນ. ຈຸດອ້າງອີງຕ້ອງເປັນຈຸດທີ່ສາມາດກຳນົດຈຸດມາດຕະຖານ (BM) ຈາກຈຸດອ້າງອີງໄດ້.
- ຂ. ຈຸດມາດຕະຖານ (BM): ຈຸດມາດຕະຖານແມ່ນຈຸດອ້າງອີງທີ່ຄົງທີ່ ໃຊ້ເພື່ອກຳນົດທີ່ຕັ້ງຈຸດອື່ນທີ່ຢູ່ຕາມເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ໄດ້ປັກໝາຍ. ສຳລັບເນີດທີ່ເກັບກູ້ທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ ເຄື່ອງໝາຍຈຸດມາດຕະຖານອາດຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຈຸດ ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາເນື້ອທີ່ທັງໝົດໃນສະໜາມເກັບກູ້. ຈຸດມາດຕະຖານຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ນອກ ແລະ ບໍ່ໄກຈາກເນື້ອທີ່ໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນ.
- ຄ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ (SP): ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແມ່ນຈຸດລ້ຽວຕາມເຂດແດນຂອງເນື້ອທີ່ໄດ້ປັກໝາຍ ຊຶ່ງການກຳນົດເຂດແດນຂອງສະໜາມເກັບກູ້ແມ່ນຈະເລີ່ມຈາກຈຸດນີ້.
- ງ. ຈຸດລ້ຽວ (TPs): ຈຸດລ້ຽວແມ່ນຈຸດທຸກຈຸດທີ່ຢູ່ຕາມເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ໄດ້ປັກໝາຍ ຈຸດເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຈຸດທີ່ເຂດແດນຈະປ່ຽນທິດທາງ.
- ຈ. ຈຸດລະຫວ່າງກາງ (IPs): ຖ້າໄລຍະລະຫວ່າງ 2 ຈຸດລ້ຽວຫາກທ່າງກັນເກີນ 50 ແມັດ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ຈຸດລະຫວ່າງກາງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ທິດທາງລະຫວ່າງຈຸດລ້ຽວສາມາດຕິດຕາມໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີຊັດເຈນ.

8. ການປະຕິບັດການສຳຫຼວດ

ການປະຕິບັດການສຳຫຼວດ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການກຳນົດບຸລິມະສິດ ແລະ ການວາງແຜນວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ການສຳຫຼວດຈະປະຕິບັດໃນພື້ນທີ່ງູ້ ຫຼື ສິ່ງໄສວ່າມີ ລບຕຕົກຄ້າງ ຊຶ່ງມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະນຳໃຊ້ (ການສຳຫຼວດສຳລັບການເກັບກູ້ພື້ນທີ່) ຫຼື ເມື່ອໄດ້ຮັບລາຍງານກ່ຽວກັບລບຕ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ມີຄວາມອັນຕະລາຍຕໍ່ຊຸມຊົນ.

8.1. ການສຳຫຼວດສຳລັບການເກັບກູ້ພື້ນ

ການສຳຫຼວດໃຫ້ວຽກງານເກັບກູ້ພື້ນຈະປະຕິບັດສະເພາະເນື້ອທີ່ດິນທີ່ມີການກຳນົດຈຸດປະສົງໃນການນຳໃຊ້ຄັກແນ່ ແລະ ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ສິ່ງໄສວ່າມີລະເບີດຕົກຄ້າງໃນລະດັບທີ່ກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ. ການສຳຫຼວດໃຫ້ວຽກງານເກັບກູ້ພື້ນທີ່ແມ່ນເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການໃນການເກັບກູ້ ແລະ ຖ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເກັບກູ້ ກໍຈະໄດ້ກຳນົດຊະນິດຂອງການເກັບກູ້ທີ່ຕ້ອງການ. ການສຳຫຼວດສຳລັບວຽກງານເກັບກູ້ພື້ນທີ່ຍັງເປັນການສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການຈັດບຸລິມະສິດໜ້າວຽກທີ່ຈະປະຕິບັດນຳອີກ.

ການສຳຫຼວດໃຫ້ວຽກງານເກັບກູ້ພື້ນທີ່ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ແລະ ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ.

ໝາຍເຫດ: ຖ້າຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້ທາກກຳນົດໃນສັນຍາທາງທຸລະກິດ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງທາງການອື່ນໆ ການສຳຫຼວດເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ລະບຸໃນຫົວຂໍ້ນີ້. ແຕ່ການສຳຫຼວດອາດຍັງຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການປັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ເກັບກູ້ຂໍ້ມູນ.

8.1.1. ການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ

ການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ອຸປະກອນກວດໂລຫະເພື່ອກວດຫາ, ຊຸດຊອກຫາ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍ ລບຕ. ການສຳຫຼວດທົ່ວໄປອາດຈະກວມເອົາບາງສ່ວນ ຫຼື ກວມເອົາທັງໝົດຂອງກິດຈະກຳລຸ່ມນີ້.

- ກ. ກວດກາຂໍ້ມູນ ເຊັ່ນ: ຂໍ້ມູນການຖິ້ມລະເບີດ, ບົດບັນທຶກການເກັບກູ້, ຂໍ້ມູນຜົນກະທົບຂອງ ລບຕ ຕໍ່ເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ບົດລາຍງານອຸປະຕິເຫດ. ບົດບັນທຶກການເກັບກູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນບໍລິເວນໄກ້ຄຽງອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ເຖິງຂອບເຂດ ແລະ ລະດັບການຕົກຄ້າງຂອງ ລບຕ ໃນພື້ນທີ່ກຳລັງສຳຫຼວດ.
- ຂ. ຍ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ ແລະ ໂອ້ລົມກັບເຈົ້າຂອງດິນ, ຜູ້ນຳໃຊ້ດິນ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ, ປະເພດ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການຕົກຄ້າງໃນພື້ນທີ່.
- ຄ. ລົງເບິ່ງພື້ນທີ່ ແລະ ປະຕິບັດການກວດກາດວ້ຍຕາເປົ່າ ເພື່ອຊອກຫາຫຼັກຖານການຕົກຄ້າງຂອງ ລບຕ ຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນ. ສິ່ງທີ່ເປັນຫຼັກຖານບົ່ງບອກການຕົກຄ້າງຂອງ ລບຕ ບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງແມ່ນ ລບຕ ທີ່ພົບເຫັນເທົ່ານັ້ນ ສະເກັດຂອງລະເບີດກໍສາມາດບົ່ງບອກເຖິງການຕົກຄ້າງຂອງ ລບຕ ໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ການສຳຫຼວດທົ່ວໄປອາດຈະມີການນຳໃຊ້ອຸປະກອນກວດໂລຫະເພື່ອກຳນົດຄວາມໜ້າແໜ້ນຂອງສະເກັດລະເບີດໃນພື້ນທີ່ (ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຊຸດ) ແລະ ປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ກຳນົດວ່າມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ເກັບກູ້.

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ສຳລັບການສຳຫຼວດໃຫ້ວຽກງານເກັບກູ້ພື້ນທີ່ປະກອບມີ:

- ງ. ກຳນົດຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນທີ່ຕ້ອງການເກັບກູ້ແທ້. ພື້ນທີ່ດິນດັ່ງກ່າວແມ່ນມີ ລບຕ ຕົກຄ້າງແທ້ ຊຶ່ງຊະນິດ ແລະ ລະດັບຂອງ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງມີຜົນກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ.

ຈ. ກຳນົດຂອບເຂດຂອງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການຕື່ມ ກ່ອນຈະຕັດສິນໃຫ້ປະຕິບັດ ການເກັບກູ້ໃດໜຶ່ງ. ຂໍ້ມູນຂອງການສຳຫຼວດທົ່ວໄປອາດຈະຊ່ວຍເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດ ແລະ ລະດັບການ ສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການນຳອີກ.

ໝາຍເຫດ: ເຖິງແມ່ນວ່າການສຳຫຼວດທົ່ວໄປຈະກຳນົດພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີ ລບຕ ຕົກຄ້າງ ພ້ອມທັງຊະນິດ ແລະ ລະດັບຂອງ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງທີ່ ກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ, ແຕ່ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການອາດຍັງຕ້ອງການໃຫ້ປະຕິບັດ ເພື່ອເກັບກູ້ຂໍ້ມູນລະອຽດດ້ານວິ ຊາການເພີ່ມຕື່ມ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຕ້ອງເກັບກູ້ໃຫ້ໜ້ອຍລົງ.

ສ. ສະໜອງຂໍ້ມູນເພື່ອກຳນົດບຸລິມະສິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ້າວຽກ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດວາງແຜນການປະຕິ ບັດງານໃນອະນາຄົດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ປະຕິບັດການເກັບກູ້ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງປະເພດຂອງການເກັບກູ້ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ປະຕິ ບັດ. ປະເພດການເກັບກູ້ທີ່ຈະປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ທຳລາຍເຄືອນທີ່, ເກັບກູ້ເທິງໜ້າດິນ ຫຼື ເກັບກູ້ພື້ນດິນ ແມ່ນອີງໃສ່ຊະນິດ ແລະ ຂະໜາດຂອງ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງ ແລະ ຈຸດປະສົງໃນການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ.

ໝາຍເຫດ: ວຽກທຳລາຍເຄືອນທີ່ອາດຈະປະຕິບັດ ຖ້າຫາກປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດການ ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນ. ອາດຈະປະຕິບັດດ້ວຍໜ້າວຽກທຳລາຍເຄືອນນີ້ ຖ້າລະເບີດຕົກຄ້າງໃນເນື້ອທີ່ດິນມີພຽງສຳພາດທີ່ນຳໃຊ້ທາງ ພາກພື້ນດິນ ຊຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍໜ້ອຍກວ່າເນື້ອທີ່ດິນທີ່ມີບົມບິຕົກຄ້າງ.

ລະບຽບການພາຍໃນສຳລັບການລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ຈະຕ້ອງກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານ ລະບຽບການປະຕິບັດງານຂອງອົງການນຳ.

ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ກຳນົດວ່າ “ບໍ່ຕ້ອງການເກັບກູ້” ໂດຍອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດ ລາຍງານການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້ ແລະ ມີການມອບຮັບຢ່າງເປັນທາງການ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 10 ລຸ່ມນີ້:

ອົງການທີ່ມີການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນໂດຍການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ບໍ່ວ່າຈະປະຕິບັດໂດຍນຳໃຊ້ລະບຽບການ ຫຼື ເຄື່ອງມືປະເພດໃດກໍຕາມ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ນັ້ນ. ຂັ້ນ ຕອນ ແລະ ເຫດຜົນ ໃນການຕັດສິນຄືດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ເຮັດເປັນເອກະສານບັນທຶກໄວ້ ແລະ ໃຫ້ມີເມື່ອ ຄຸນຄ່າ ຕ້ອງ ການ. ປົກກະຕິແລ້ວ ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວກໍຈະມີການໝາຍ, ບັນທຶກ, ລາຍງານ ແລະ ມອບຮັບເນື້ອທີ່ດິນທີ່ອະ ນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການ.

8.1.2. ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ

ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ແມ່ນພົວພັນກັບການກວດກາເນື້ອທີ່ດິນດ້ວຍເຄື່ອງກວດໂລຫະ ແລະ ຊຸດຊອກຫາ ລບຕ. ສະນັ້ນ ໃນເວລາດຳເນີນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

ກ. ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການຈະປະຕິບັດການກວດກາໃນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ເອົາເປັນຕົວຢ່າງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍສຸດ ແມ່ນ 25% ຂອງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ທຳການເກັບກູ້. ໃນການປະຕິບັດກໍສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ໜ້ອຍກວ່າເນື້ອທີ່ຕົວຢ່າງທີ່ກຳນົດໃຫ້ ແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ປະຕິບັດໜ້ອຍກວ່າ ແມ່ນຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນທີ່ ປະຕິບັດຄືແນວນັ້ນ.

ຂ. ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ນຳໃຊ້ໃນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຈະຕ້ອງແທດເໝາະກັບຄວາມເລິກ ຂອງຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ດິນ ຫຼື ຖ້າຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ຫາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມ ເລິກສະເລ່ຍຂອງການເກັບກູ້ທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ ສປປ ລາວ (25 ຊັງຕີແມັດ).

ຄ. ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະຖືກແຈ້ງວ່າ “ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກູ້” ຖ້ານອນຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້:

- (1) ບໍ່ພົບເຫັນ ລບຕ ທີ່ມີຂະໜາດເທົ່າກັບ ຫຼື ໃຫຍ່ກວ່າ ບົມບີ 26 ເຄິ່ງໜ່ວຍ ຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນນັ້ນ. ສວ່ນລູກປືນນ້ອຍ ແລະ ກະສອບລູກປືນທີ່ນຳໃຊ້ແລ້ວນັ້ນ ຖືໄດ້ວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້.
- (2) ບໍ່ມີຫຼັກຖານຂອງ ລບຕ ທີ່ມີຂະໜາດເທົ່າກັບ ຫຼື ໃຫຍ່ກວ່າ ບົມບີ 26 ເຄິ່ງໜ່ວຍ ທີ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນ, ສວ່ນສະເກັດທີ່ເກີດຈາກລູກລະເບີດໃຫຍ່ແຮງສູງທີ່ຖິ້ມຈາກຍົນ ຫຼື ລູກປືນຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ນຳໃຊ້ທາງພາກພື້ນດິນ ທີ່ແນ່ໃຈວ່າສະເກັດເຫຼົ່ານີ້ມາຈາກຂ້າງນອກຂອງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ສຳຫຼວດ ໃນກໍລະນີກໍເປັນທີ່ຍອມຮັບເອົາໄດ້ (ເບິ່ງໝາຍເຫດລຸ່ມນີ້).

ໝາຍເຫດ: ໜ່ວຍສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຄວນຈະໃຊ້ປະສົບການຂອງຕົນໃນການຕັດສິນ ສະເກັດຈາກລູກບົມ ຫຼື ລູກປືນຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ນຳໃຊ້ທາງພາກພື້ນດິນທີ່ພົບເຫັນ. ຊຶ່ງສະເກັດທີ່ພົບນັ້ນອາດພົ້ນມາຈາກປ່ອນອື່ນ ເຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ບໍ່ມີ ລບຕ ມີການຕົກຄ້າງຈາກສະເກັດ.

ໃນການດຳເນີນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ທຸກສັນຍານສຽງທີ່ດັງຈາກເຄື່ອງກວດໂລຫະຈະຕ້ອງກວດກາຢ່າງລະອຽດໃນຂອບເຂດທີ່ເຄື່ອງກວດຈັບສັນຍານໄດ້ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າບໍ່ມີລະເບີດ ຫຼື ບໍ່ມີຊັ້ນສວ່ນຂອງ ລບຕ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕົກຄ້າງໃນຂອບເຂດຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ທີ່ຕ້ອງການ.

ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂໍ້ກຳນົດພື້ນຖານສຳລັບການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນຖືກຕັດສິນວ່າ “ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກູ້”. ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຫຼື ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເກັບກູ້ (ອົງການທີ່ນຳໃຊ້ດິນພາຍຫຼັງການເກັບກູ້) ອາດຈະກຳນົດເງື່ອນໄຂ ໃນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການທີ່ເຂັ້ມງວດຕື່ມ.

ໃນການປະຕິບັດການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການແມ່ນຕ້ອງການການສະໜັບສະໜູນຄືກັນກັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ.

ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຖືກແຈ້ງວ່າ “ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກູ້” ໂດຍອີງໃສ່ຜົນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້ ແລະ ມີການມອບຮັບຢ່າງເປັນທາງການ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ 10 ລຸ່ມນີ້.

8.1.3. ການຫຼຸດຜ່ອນເນື້ອທີ່ຈະເກັບກູ້

ການຫຼຸດຜ່ອນເນື້ອທີ່ເກັບກູ້ອາດຈະດຳເນີນໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ເມື່ອການກວດກາພື້ນທີ່ດິນໂຕຈິງທີ່ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ບາງສວ່ນຂອງເນື້ອທີ່ດິນຕ້ອງການໃຫ້ເກັບກູ້ ແຕ່ບາງສວ່ນຂອງເນື້ອທີ່ດິນສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດການເກັບກູ້.

ເມື່ອມີການສຳຫຼວດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນເນື້ອທີ່ເກັບກູ້ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

- ກ. ວິທີການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການທີ່ກຳນົດໃນ ຂໍ້ທີ 8.1.2 ຂ້າງເທິງ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ທົ່ວທັງເນື້ອດິນທີ່ສະເໜີໃຫ້ເກັບກູ້.
- ຂ. ກຳນົດຂະໜາດເນື້ອທີ່ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຈະຕ້ອງເກັບກູ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຫາເນື້ອທີ່ກຳນົດວ່າ “ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກູ້”.
- ຄ. ພື້ນທີ່ກຳນົດວ່າ “ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກູ້” ຈະຕ້ອງໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນ, ເຮັດບົດລາຍງານການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້ ແລະ ມອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງດິນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໃນຂໍ້ທີ 8.1.2 ຂ້າງເທິງ.

ສຳລັບເນື້ອທີ່ກຳນົດວ່າຕ້ອງການໃຫ້ເກັບກູ້ຈະຕ້ອງມີການປັກໝາຍເຂດແດນ, ເຮັດບົດລາຍງານການສຳຫຼວດ ຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້ ແລະ ມອບຮັບໃຫ້ເຈົ້າຂອງດິນ ເມື່ອສຳເລັດການເກັບກູ້.

8.1.4. ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ສຳຫຼວດແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າໃນແຜນວຽກ

ອາດມີບາງກໍລະນີທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດໄດ້ສຳຫຼວດເນື້ອທີ່ດິນໃດໜຶ່ງ ແລະ ເຫັນວ່າຕ້ອງການໃຫ້ເກັບກູ້ ແຕ່ ຍ້ອນເຫດຜົນບາງຢ່າງທີ່ເນື້ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ກຳນົດເຂົ້າໃນແຜນວຽກເກັບກູ້. ເຫດຜົນດັ່ງກ່າວອາດລວມມີ:

- ກ. ໜ້າວຽກນັ້ນຈັດຢູ່ໃນບຸລິມະສິດຕ່ຳ.
- ຂ. ໜ້າວຽກໄດ້ຖືກຍົກເລີກໂດຍອົງການໃຫ້ທຶນ ຫຼື ອົງການທີ່ຮ້ອງຂໍ.

ຖ້າມີກໍລະນີດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ເຈົ້າຂອງດິນ, ຜູ້ນຳໃຊ້ດິນ ຫຼື ອຳນາດ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຮັບແຈ້ງເຫດຜົນທີ່ເນື້ອທີ່ດິນບໍ່ໄດ້ຮັບການເກັບກູ້ ແລະ ບໍ່ປະໃຫ້ມີຄວາມສົງ ໄສເຂົ້າໃຈຜິດວ່າ ພື້ນທີ່ດິນດັ່ງກ່າວມີຄວາມປອດໄພສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້.

8.1.5. ການລາຍງານຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ

ຂໍ້ມູນລະອຽດທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ ຄຸສຸ ຍົກເວັ້ນຂໍ້ມູນ ທົ່ວໄປທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນ **“ບົດລາຍງານຜົນສຳເລັດປະຈຳເດືອນ”** (ເບິ່ງ **ບົດທີ 24 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າ ດ້ວຍ “ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ”**) ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ ຄຸສຸ. ຂໍ້ມູນລະອຽດທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງການ ສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ແມ່ນນຳໃຊ້ພາຍໃນອົງການເກັບກູ້ລະເບີດເອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການວາງແຜນ ແລະ ຈັດ ບຸລິມະສິດວຽກງານ. ຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ກໍມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນຢ່າງໜຶ່ງສຳລັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້.

ຖ້າໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງຫາກໄດ້ສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ແລະ ກຳນົດວ່າ ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີການເກັບກູ້, ແຕ່ເນື້ອ ທີ່ນັ້ນພັດບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າໃນແຜນປະຕິບັດງານເກັບກູ້ (ບໍ່ວ່າດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍຕາມ) ເມື່ອເປັນຄືແນວນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ ບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ ຄຸສຸ. ຂໍ້ມູນທີ່ຈະຕ້ອງລາຍງານໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **“ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາ ການ”** ບົນພື້ນຖານ “ຄວາມຕ້ອງການ” ແລະ ສິ່ງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ ຄຸສຸ ໂດຍກົງ.

8.2. ລບຕ ທີ່ກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍຕໍ່ຊຸມຊົນ

ເມື່ອມີການສຳຫຼວດ ລບຕ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍຕໍ່ຊຸມຊົນ ປົກກະຕິ ແລ້ວ ວຽກໃນລັກສະນະນີ້ຈະໄດ້ມອບໃຫ້ໜ່ວຍງານທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ປະຕິບັດ, ແຕ່ວ່າການສຳຫຼວດໃນລັກສະນະ ນີ້ກໍມີເປັນບາງຄັ້ງຄາວເທົ່ານັ້ນ. ໜ່ວຍງານສຳຫຼວດຈະຕ້ອງປະເມີນສະຖານະການ ແລະ ກຳນົດຊະນິດ ແລະ ຂະ ໜາດຂອງການຕົກຄ້າງຂອງ ລບຕ ກ່ອນທີ່ຈະກຳນົດປະເພດຂອງການເກັບກູ້ໃດໜຶ່ງຕໍ່ໜ້າວຽກນັ້ນ.

ເມື່ອ ລບຕ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ ແລະ ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງອາດ ຈະ ເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນນີ້ (ເຊັ່ນ ບົມບີ), ຫາກເປັນຄືແນວນັ້ນ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດການ ເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນ. ແຕ່ຖ້າລະເບີດທີ່ຕົກຄ້າງມີພຽງສຳພາວຸດທີ່ນຳໃຊ້ທາງພາກພື້ນດິນຢ່າງດຽວ ຊຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງອັນ ຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍ່ຮ້າຍແຮງປານໃດ ກໍອາດຈະໃຫ້ໜ່ວຍທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ທຳລາຍລະເບີດທີ່ພົບເຫັນໃນ ພື້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເລີຍ.

ຖ້າ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງມີພຽງລະເບີດໜ່ວຍດຽວ ຫຼື ມີຈຳນວນໜ້ອຍຢູ່ສະຖານທີ່ດຽວກັນ ດັ່ງນັ້ນ ໜ້າວຽກໃນລັກສະນະນີ້ແມ່ນເໝາະສົມທີ່ຈະໃຫ້ໜ່ວຍທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ. ແຕ່ສິ່ງສຳຄັນ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຄວນປັກໝາຍ ແລະ ໃຫ້ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງໄພຈາກ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ ເພື່ອເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຄວນຄຳນຶງເຖິງທາງເລືອກທີ່ໃຫ້ໜ່ວຍງານສຳຫຼວດ ສາມາດທຳລາຍ ຫຼື ກອບກູ້ລະເບີດ “ທີ່ມີຄວາມປອດໄພສາມາດຍ້າຍໄດ້” ແຕ່ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນບົດນີ້.

ເມື່ອປະຕິບັດການສຳຫຼວດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ນີ້ ແລະ ໜ່ວຍສຳຫຼວດພົບວ່າ ການຕົກຄ້າງຂອງລະເບີດໃນເນື້ອທີ່ມີຫຼາຍ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດການເກັບກູ້ໃນເນື້ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ. ໜ່ວຍງານສຳຫຼວດຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການສຳຫຼວດສຳລັບວຽກງານເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນ ຂໍ້ທີ 8.1 ຂ້າງເທິງ.

8.3. ມາດຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານ (SOP)

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ມີການປະຕິບັດວຽກສຳຫຼວດ ຈະຕ້ອງກຳນົດລະບຽບໃນການສຳຫຼວດຢູ່ໃນມາດຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານຂອງຕົນ. ລະບຽບການປະຕິບັດງານເຫຼົ່ານີ້ ກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດໜ້າວຽກສຳຫຼວດສາມາດປະຕິບັດຢ່າງປອດໄພ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ. ໂດຍສະເພາະຄວາມຕ້ອງການໃນການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ ແລະ ສື່ສານໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດການສຳຫຼວດ.

9. ການທຳລາຍລະເບີດ

ລບຕ ທັງໝົດທີ່ພົບໃນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ສຳຫຼວດ ຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍໂດຍອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດ ທີ່ເປັນຜູ້ເຮັດການສຳຫຼວດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ **ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ”**.

ການທຳລາຍລະເບີດຄືດັ່ງກ່າວອາດຈະບໍ່ສາມາດທຳລາຍໃນແຕ່ລະວັນໄດ້, ການທຳລາຍອາດຈະປະຕິບັດໃນອະນາຄົດ ທັງນີ້ແມ່ນອີງຕາມໜ້າວຽກ ຫຼື ການວາງແຜນວຽກຂອງອົງການເກັບກູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າ ລບຕ ທີ່ພົບໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດຫາກບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້ໃນເວລານັ້ນ ກໍ່ອາດຈະໝາຍໄວ້ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”**.

ໝາຍເຫດ: ກ່ອນຈະປັກໝາຍລະເບີດໃດໜຶ່ງ ຄວນປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ລະເບີດດັ່ງກ່າວຈະຖືກຈັບບາຍ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດໂດຍກົງຈາກການປັກໝາຍ. ຄຳແນະນຳໃນການປະເມີນຜົນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”**.

ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການທຳລາຍລະເບີດທີ່ພົບໃນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ທຳການສຳຫຼວດ ບາງຄັ້ງອາດຈະມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການທຳລາຍໃຫ້ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດອື່ນທຳລາຍໃຫ້ ທັງນີ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບຂໍ້ຕົກລົງຂອງອົງການກ່ຽວຂ້ອງ. ສ່ວນລາຍລະອຽດຂອງການມອບໝາຍຕ້ອງບັນທຶກເປັນລາຍລັກອັກສອນໄວ້.

ລບຕ ທີ່ພົບເຫັນໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ທຳການສຳຫຼວດຕ້ອງຖືກທຳລາຍທັງໝົດ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ປະໄວ້ຢ່າງເດັດຂາດ ບໍ່ວ່າຈະດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍ່ຕາມ.

ລບຕ ອື່ນໆທີ່ພົບເຫັນໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດ ຊຶ່ງບໍ່ມອນຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະທຳການສຳຫຼວດ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດທີ່ເຮັດການສຳຫຼວດຄວນຈະປະຕິບັດກັບ ລບຕ ເຫຼົ່ານັ້ນ. ຂໍ້ກຳນົດໃນການປັກໝາຍ ແລະ ຈັດການກັບ ລບຕ ໃນວັນຕໍ່ມາກໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີນັ້ນກໍ່. ຖ້າອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຫາກບໍ່ສາມາດປະຕິບັດກັບລະເບີດເຫຼົ່ານັ້ນ, ແມ່ນໃຫ້ໝາຍໄວ້ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”**.

10. ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້

ທຸກອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ມີການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ດ້ວຍການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຫຼື ການເກັບກູ້ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປັກໝາຍເຂດແດນ, ສຳຫຼວດ, ບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານລາຍລະອຽດຂໍ້ມູນຂອງເນື້ອທີ່ອົງການເກັບກູ້ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ກ່ອນຈະຈັດໃຫ້ມີການມອບຮັບເນື້ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ. ການສຳຫຼວດ, ການບັນທຶກ ແລະ ການລາຍງານທັງໝົດທີ່ກ່າວມານັ້ນແມ່ນເປັນອົງປະກອບຂອງບົດລາຍງານຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້.

ການປັກໝາຍເຂດແດນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”** ແລະ ການມອບຮັບເນື້ອທີ່ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 11 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບຽບການມອບຮັບເນື້ອທີ່ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້”**.

ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້ຈະຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ກ. ກຳນົດ/ສ້າງຈຸດອ້າງອີງ (RP) ແລະ ຈຸດມາດຕະຖານ (BMs).

ໝາຍເຫດ: ເນື່ອງຈາກວ່າມີຄວາມປັນໄປໄດ້ທີ່ຫຼັກໝາຍເຂດແດນອາດມີການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ສູນເສຍ ພາຍຫຼັງການມອບຮັບພື້ນທີ່ດິນ, ດັ່ງນັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ຈຸດອ້າງອີງ ແລະ ຈຸດມາດຕະຖານຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ມີລັກສະນະຖາວອນ. ຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ມາດຕະຖານສູງຂອງການສຳຫຼວດແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ໃນການກຳນົດ/ຊອກຫາທີ່ຕັ້ງຂອງເຄື່ອງໝາຍເຂດແດນໃນອະນາຄົດ.

ຂ. ການສຳຫຼວດຈຸດອ້າງອີງ, ຈຸດມາດຕະຖານ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ຈຸດລ້ຽວ ແລະ ຈຸດລະຫວ່າງກາງ. ການສຳຫຼວດບັນດາຈຸດດັ່ງກ່າວຄວນປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (1) ຫຼັກໝາຍທັງໝົດຕ້ອງມີຕົວເລກຈຸດພິກັດລະບົບຊັບອກທີ່ຕັ້ງຂອງໂລກ (GPS) ເຊັ່ນ: ຈຸດອ້າງອີງ, ຈຸດມາດຕະຖານ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ຈຸດລ້ຽວ ແລະ ຈຸດລະຫວ່າງກາງ.
- (2) ໃຫ້ວັດແທກທິດທາງ ແລະ ໄລຍະຫ່າງຈາກຈຸດມາດຕະຖານ (BM) ຫາຈຸດລ້ຽວຢ່າງໜ້ອຍ ແມ່ນ 2 ຈຸດ (ອາດຈະເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດລະຫວ່າງກາງ) ທີ່ຢູ່ຕາມເຂດແດນຂອງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້. ຖ້າມີການນຳໃຊ້ 2 ຈຸດມາດຕະຖານ ການວັດແທກທິດທາງ ແລະ ໄລຍະຫ່າງ ຄວນຈະວັດແທກຈາກທັງສອງຈຸດມາດຕະຖານໄປຫາຈຸດລ້ຽວທີ່ໄດ້ເລືອກໄວ້ (ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຈຸດ) ຢູ່ຕາມເຂດແດນຂອງເນື້ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ.
- (3) ວັດແທກທິດທາງ ແລະ ໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ຈຸດລ້ຽວ ແລະ ຈຸດລະຫວ່າງກາງ ຕາມເຂດແດນຂອງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້.

ຄ. ສຳຫຼວດທຸກຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ທີ່ພົບເຫັນໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ ຫຼື ການສຳຫຼວດທາງດ້ານວິຊາການ. ການສຳຫຼວດໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- (1) ໃຫ້ເອົາຕົວເລກຈຸດພິກັດຂອງລະບົບຊັບອກທີ່ຕັ້ງຂອງໂລກ ຢູ່ບ່ອນທີ່ພົບ ລບຕ.
- (2) ໃຫ້ວັດແທກທິດທາງ ແລະ ໄລຍະຫ່າງ ຈາກເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດຢ່າງໜ້ອຍສອງຈຸດໄປຫາບ່ອນທີ່ພົບ ລບຕ.

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນສະຖິຕິກ່ຽວກັບ ລບຕ ຈະສະໜອງຂໍ້ມູນເພື່ອຊ່ວຍໃນການວາງແຜນ ແລະ ການສຳຫຼວດໃຫ້ກັບໜ້າວຽກເກັບກູ້ໃນອະນາຄົດ.

ງ. ຂຽນຂໍ້ມູນປະກອບໃສ່ **“ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້”**. ບົດລາຍງານນີ້ແມ່ນລວມເອົາທຸກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດ ແລະ ແຜນວາດຂອງສະໜາມເກັບກູ້. ແຜນວາດນີ້ຈະສະແດງບອກທີ່ຕັ້ງຂອງເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ທີ່ພົບໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້. ໃນແຜນວາດຄວນລະບຸປະເພດ ແລະ ຄວາມເລິກຂອງ ລບຕ ຊຶ່ງຄວາມເລິກນັ້ນໃຫ້ນັບແຕ່ໜ້າດິນປ່ອນທີ່ລະເບີດຝັ່ງຢູ່ລົງໄປຫາຜິວເບື້ອງເທິງຂອງ ລບຕ. ລາຍລະອຽດລະບົບການປັກໝາຍທີ່ນຳໃຊ້ໃນການສຳຫຼວດຈະ ຕ້ອງກຳນົດໄວ້ໃນ **“ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້”**.

ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຕ້ອງປະຕິບັດໃນທັນທີທີ່ການເກັບກູ້ລະເບີດ ຫຼື ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການຢູ່ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ບົ່ງບອກວ່າ “ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກູ້ລະເບີດ” ໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດ. **“ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້”** ຈະຕ້ອງປະກອບເຂົ້ານຳເອກະສານອື່ນໆ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ ຄສຊ ພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ **ບົດທີ 24 ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ”**. ລາຍລະອຽດໃນການຈັດສົ່ງບົດລາຍງານຜົນສຳເລັດໜ້າວຽກ ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 11 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບຽບການມອບຮັບເນື້ອທີ່ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້”**.

10.1. ໜ້າວຽກເກັບກູ້ທີ່ໃຊ້ເວລາປະຕິບັດດິນ

ເມື່ອອົງການເກັບກູ້ລະເບີດປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ທີ່ໃຊ້ເວລາດິນ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ວຽກເກັບກູ້ທີ່ຄາດຄະເນວ່າຈະໃຊ້ເວລາປະຕິບັດ 03 ເດືອນ. ຢ່າງໜ້ອຍສຸດໃນທຸກໆ 02 ເດືອນຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປັກໝາຍເຂດແດນ, ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງການເກັບກູ້. ການເຮັດແບບນີ້ກໍ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນເນື້ອທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ ຂອງ ຄສຊ ຖືກຕ້ອງກັບສະພາບປັດຈຸບັນ.

ຖ້າເນື້ອທີ່ດິນສ່ວນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ສຳເລັດແລ້ວ ຫາກຕ້ອງການທີ່ຈະນຳໃຊ້ກ່ອນ ເນື້ອທີ່ດິນຕອນນັ້ນກໍ່ຄວນມອບຮັບຢ່າງເປັນທາງການໃນເວລາດຽວກັນກັບການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດຂັ້ນສຸດທ້າຍ.

10.2. ການເກັບກູ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

ໃນການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ເກັບກູ້ຫຼາຍລົບຫຼາຍຕ່າງໃນເນື້ອທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວ ໂດຍເກັບກູ້ເປັນຊັ້ນໆກ່ອນຈະມີການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ. ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດຂັ້ນສຸດທ້າຍໃນກໍລະນີນີ້ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດເທື່ອ ຈົນກ່ວາການປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດຈະປະຕິບັດສຳເລັດ.